

Sygn. akt XXIII Ga 1899/20

POSTANOWIENIE

Dnia 25 stycznia 2021 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie XXIII Wydział Gospodarczy Odwoławczy i Zamówień Publicznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Monika Skalska

po rozpoznaniu w dniu 25 stycznia 2021 r. w Warszawie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy w postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego

z udziałem

Zamawiającego: (...) w W.

Odwołującego: (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W.

przystępujących po stronie zamawiającego uczestników ubiegających się o udzielenie zamówienia wspólnie:

- (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością (dawniej: (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością)

- (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością

na skutek zażalenia skarżącej

na postanowienie Sądu Okręgowego w Warszawie

z dnia 16 grudnia 2020 r., sygn. akt XXIII Ga 1899/20

postanawia:

odrzuć zażalenie.

Monika Skalska

Sygn. akt XXIII Ga 1899/20

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia z dnia 16 grudnia 2020 r. Sąd Okręgowy w Warszawie oddalił wniosek zamawiającej (...) w W. o zwolnienie jej od obowiązku uiszczenia kosztów sądowych w części obejmującej opłatę od pozwu.

Na powyższe postanowienie zażalenie wniosła skarżąca zarzucając mu - błąd w ustaleniach faktycznych polegających na przyjęciu przez Sąd, iż skarżący posiada aktualne dane finansowe za rok 2020, w sytuacji gdy sprawozdanie finansowe oraz bilans za rok 2020 skarżący zobowiązany jest złożyć zgodnie z art. 45 ust. 3 w zw. z art. 52 ust. 1 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości nie później niż w ciągu 3 miesięcy od dnia bilansowego tj. do 30 marca 2021 r., co skutkowało błędnym przyjęciem przez tut. Sąd, iż skarżący nie przedstawił dowodów dotyczących aktualnej sytuacji finansowej za rok 2020 – błąd w ustaleniach faktycznych polegający na przyjęciu przez Sąd, iż przejściowe

trudności finansowe związane z prowadzoną przez skarżonego działalnością gospodarczą nie stanowią podstawy do zwolnienia od kosztów sądowych, w sytuacji gdy skarżący zgodnie z art. 9 pkt 11 ustawy o finansach publicznych oraz ustawą o szkolnictwie wyższym jest uczelnią publiczną, co skutkowało błędną kwalifikacją skarżącego jako przedsiębiorcy, który powinien uwzględnić koszty sądowe w racjonalnym planowaniu wydatków związanych z tą działalnością, a tym samym błędnym przyjęciu iż skarżący jako racjonalny przedsiębiorca winien posiadać środki pieniężne na pokrycie kosztów sądowych w postaci opłaty od skargi.

W związku z powyższym skarżąca wniosła o zmianę zaskarżonego postanowienia poprzez zwolnienie skarżącego (...) od kosztów sądowych w części obejmującej opłatę od skargi oraz o zasądzenie od odwołującego na rzecz skarżącego – zamawiającego kosztów postępowania wywołanego wniesieniem niniejszego środka zaskarżenia.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie skarżącej podlegało odrzuceniu, jako niedopuszczalne.

Na podstawie art. 198a ust. 2 ustawy z dnia 29 stycznia 2004r. Prawo zamówień publicznych (Dz.U.2013.907 t. jedn.) w postępowaniu toczącym się na skutek wniesienia skargi sąd okręgowy orzeka na podstawie odpowiednio stosowanych przepisów k.p.c. o apelacji. Oznacza to zatem, iż Sąd Okręgowy orzekał w niniejszej sprawie jako Sąd drugiej instancji, a nie I instancji, jak twierdzi skarżąca.

Zgodnie z art. 394¹ k.p.c. zażalenie do Sądu Najwyższego przysługuje na postanowienie sądu drugiej instancji odrzucające skargę kasacyjną oraz na postanowienie sądu drugiej lub pierwszej instancji odrzucające skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia, jak również w razie uchylecia przez sąd drugiej instancji wyroku sądu pierwszej instancji i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania. W sprawach, w których przysługuje skarga kasacyjna, zażalenie przysługuje także na postanowienie sądu drugiej instancji kończące postępowanie w sprawie, z wyjątkiem postanowień, o których mowa w art. 3981 k.p.c., a także postanowień wydanych w wyniku rozpoznania zażalenia na postanowienie sądu pierwszej instancji.

Zgodnie zaś z art. 394² k.p.c. na postanowienia sądu drugiej instancji, których przedmiotem są oddalenie wniosku o wyłączenie sędziego, zwrot kosztów procesu, zwrot kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu, skazanie świadka, biegłego, strony, jej pełnomocnika oraz osoby trzeciej na grzywnę, zarządzenie przymusowego sprowadzenia i aresztowania świadka, odmowa zwolnienia świadka i biegłego od grzywny i świadka od przymusowego sprowadzenia, przysługuje zażalenie do innego składu tego sądu, z wyjątkiem postanowień wydanych w wyniku rozpoznania zażalenia na postanowienie sądu pierwszej instancji.

W konsekwencji, na postanowienie Sądu Okręgowego z dnia 16 grudnia 2020 r., oddalającego wniosek (...) w W. zażalenie nie przysługiwało.

Zgodnie z art. 370 k.p.c. w zw. z art. 373 k.p.c. sąd drugiej instancji odrzuca na posiedzeniu niejawnym apelację, jeżeli ulegała ona odrzuceniu przez sąd I instancji, tj. jeżeli została wniesiona po upływie przepisanej terminu, nie została opłacona lub z innych przyczyn niedopuszczalną. Przepis ten, z mocy art. 397 § 2 k.p.c. stosuje się odpowiednio do postępowania toczącego się na skutek zażalenia.

Dlatego też zażalenie skarżącej jako niedopuszczalne należało odrzucić.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Okręgowy postanowił jak w sentencji.

Monika Skalska